

ordnet gennem Hvide Sande eller et andet Sted, som man kunde finde mere formaalstjenligt. Det afgørende for mig var at faa Spørgsmaalet rejst, thi jeg mente — og jeg tror, det erkendes mere og mere fra alle Sider —, at Forholdene derovre var saa uholdbare, at man ikke kunde blive ved med at lukke Øjnene for de store Vanskeligheder. Den højtærede Minister tog den Gang meget velvilligt paa Sagen, svarede mig imødekommende uden dog at give noget bestemt Løfte, men det var jo heller ikke det afgørende. Det afgørende er, at der er kommet til at ligge et Lovforslag paa Rigsdagens Bord, som i nogen Maade søger at afhjælpe de efter min Mening mange og store Mangler ved Vestkystforholdene. Nu har den højtærede Minister knyttet Lovforslaget og dets Skæbne sammen med Hvide Sande, og det skal jeg ikke rejse nogen Indvending imod, for saa vidt der er en Mulighed for, at de Penge, der er ofret paa Hvide Sande, kan gøre nogen Nytte, idet de Sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet, kan gaa ind i det nye Arbejde, som skal tages op. Det er kun naturligt, at man prøver paa at drage Nytte af de Udgifter, der allerede er faldet paa dette Sted.

Det er ganske rigtigt, hvad den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Hauge) sagde, at der er ofret store Summer paa Vestkysthavne, der er bragt store Ofre fra Lovgivningsmagts Side for at komme Fiskeriet til Hjælp. Jeg kan i og for sig ogsaa tiltræde den Betragtning, at det, det her drejer sig om, først og fremmest er et Afvandingsspørgsmaal, men jeg vil dog nødvendig gaa bort fra den Tanke, at Afløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord og de Foranstaltninger, der nu søges truffet ved Hvide Sande, ogsaa i nogen Maade kan komme Fiskeriet til gode. Man maa efter min Mening gøre sig Umage for at faa dette Spørgsmaal løst paa en saadan Maade, at det i saa stor Udstrækning som muligt kan komme til at tjene vort Erhvervsliv, ikke blot det enkelte Erhverv Landbruget, men ogsaa Fiskeriet. Fiskerbefolkningen, saaledes som jeg kender den fra at have levet mit Liv iblandt den, klager sjældent højtlydt. Fiskerne er ikke slemme til at gaa rundt og klage. Men det kan ikke nægtes, at i de senere Aar har man mærket en underlig forstemt Sindsstemning hos dem, en meget stærk Bekymring for, om deres Erhverv kan holdes oppe. Derfor mener jeg, man bør give dem saa mange Støttepunkter som muligt i de Foranstaltninger, vi skal træffe paa Jyllands Vestkyst. Naar Hvide Sande-Spørgsmaalet skal løses, maa man gøre sig

klart, at man staar overfor en uhyre Magt i Vesterhavet, og derfor maa vi fra konservativ Side kræve, at der ydes saa stærke Garantier som muligt for, at den Ordning, der skal gennemføres, virkelig kan holde, saa de Foranstaltninger, der træffes, ikke bliver omsonst. Det kan ikke nægtes, at man staar en Smule skeptisk overfor det Spørgsmaal, om nu vore Ingeniører virkelig er i Stand til at løse den Opgave, at tage Kampen op mod Vesterhavet paa en saadan Maade, at der kommer en virkelig holdbar, tilfredsstillende Ordning af disse vanskelige Forhold. Jeg synes derfor, det er fuldstændig berettiget, naar man fra alle Sider kræver, at der gennem Udvalgsarbejdet bliver foretaget den mest grundige Undersøgelse af, om nu ogsaa virkelig de Arbejder, der skal sættes i Værk, kan holde. Man maa ogsaa altid være opmærksom paa de Udgifter, der stilles Krav om, og det er dog, synes det mig, ikke saa uoverkommelige Beløb, der stilles Krav om med Hensyn til Afløbet fra Ringkøbing Fjord gennem Hvide Sande. Jeg maa ogsaa sige, at hvis Befolkningen derovre er i Stand til at bære de Udgifter, som det i Lovforslaget foreslaas, at de skal bære, saa forekommer det mig, at det er et uhyre stort Offer, denne Befolkning bringer for at faa denne Opgave løst, og jeg synes, det maa tages som en Borgen for, at de virkelig selv har Tro paa, at det er en Opgave, som vil faa den største Betydning for hele denne Egns Udvikling.

I Kommissionsbetænkningen er det jo gjort op til, at Afvandingsforholdene vil berøre — for at tage det i gammel dansk Maal — ca. 40 000 Tdr. Land. Det er altsaa et stort Areal, det vil komme til at dreje sig om, og det er ikke blot lige de Arealer, som ligger omkring Fjorden, der berøres af Ordningen, men den faar Betydning for Afløbet fra de forskellige Strømme, der munder ud i Ringkøbing Fjord. Nu blev der før mindet om, at det havde været vanskeligt for Sagkunds-kaben at blive klar over, hvordan Opgaven skulde løses, og Vanskelighederne ligger ogsaa i, at de Lodsere, som bor omkring Fjorden, har vidt forskellige Interesser. Benævelserne Nordpartiet og Sydpartiet er almindelig kendte, og disse to Partier har altid staaet ret skarpt overfor hinanden. Den højtærede Minister henviste til, at de skulde se at blive enige, og det er i og for sig ganske rigtigt, det vilde have været en vældig Fordel, om det havde været Tilfældet. Men det er jo ikke lykkedes, Ministerens Formaninger frugtede ikke, de to Partier staar stadig skarpt overfor hinanden. Nu er der maaske dem, der kunde